

W sprawie o zapłatę przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego odszkodowania za szkodę łowiecką sąd jest związany decyzją nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowej, ustalającą wysokość odszkodowania, która nie została zakwestionowana w terminie określonym w art. 46e ust. 4 ustawy Prawo łowieckie – tak uchwaliła Izba Cywilna Sądu Najwyższego.

Sąd okręgowy, który zwrócił się do SN o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego, zapytał – czy właścicielowi albo posiadaczowi gruntów rolnych, na których zostały wyrządzone szkody, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy Prawo łowieckie, niekwestionującemu odszkodowania ustalonego w decyzji nadleśniczego, wydanej w oparciu o art. 46e tej ustawy, w sytuacji gdy dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego nie wniósł powództwa w oparciu o art. 46e ust. 4 ustawy i jednocześnie nie wypłacił odszkodowania ustalonego w tej decyzji, przysługuje droga sądowa (art. 2 kpc) w zakresie odszkodowania.

W przedstawionym stanie faktycznym SN orzekł o związaniu sądu taką decyzją.

Dodać należy, iż związanie sądu decyzją administracyjną w postępowaniu cywilnym stanowi uznany i utrwalony pogląd w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Podobne stanowisko można odnaleźć w uchwale siedmiu sędziów SN z 09.10.2007 r., sygn. III CZP 46/07 oraz w wyroku SN z 10.08.2017 r., sygn. I CSK 30/17.

Uchwała Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 29.04.2022 r., sygn. III CZP 62/22 (dawniej III CZP 57/21)

Źródło: [CBOSA](#)